Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26856
Copyright: Admont, Benediktinerstift

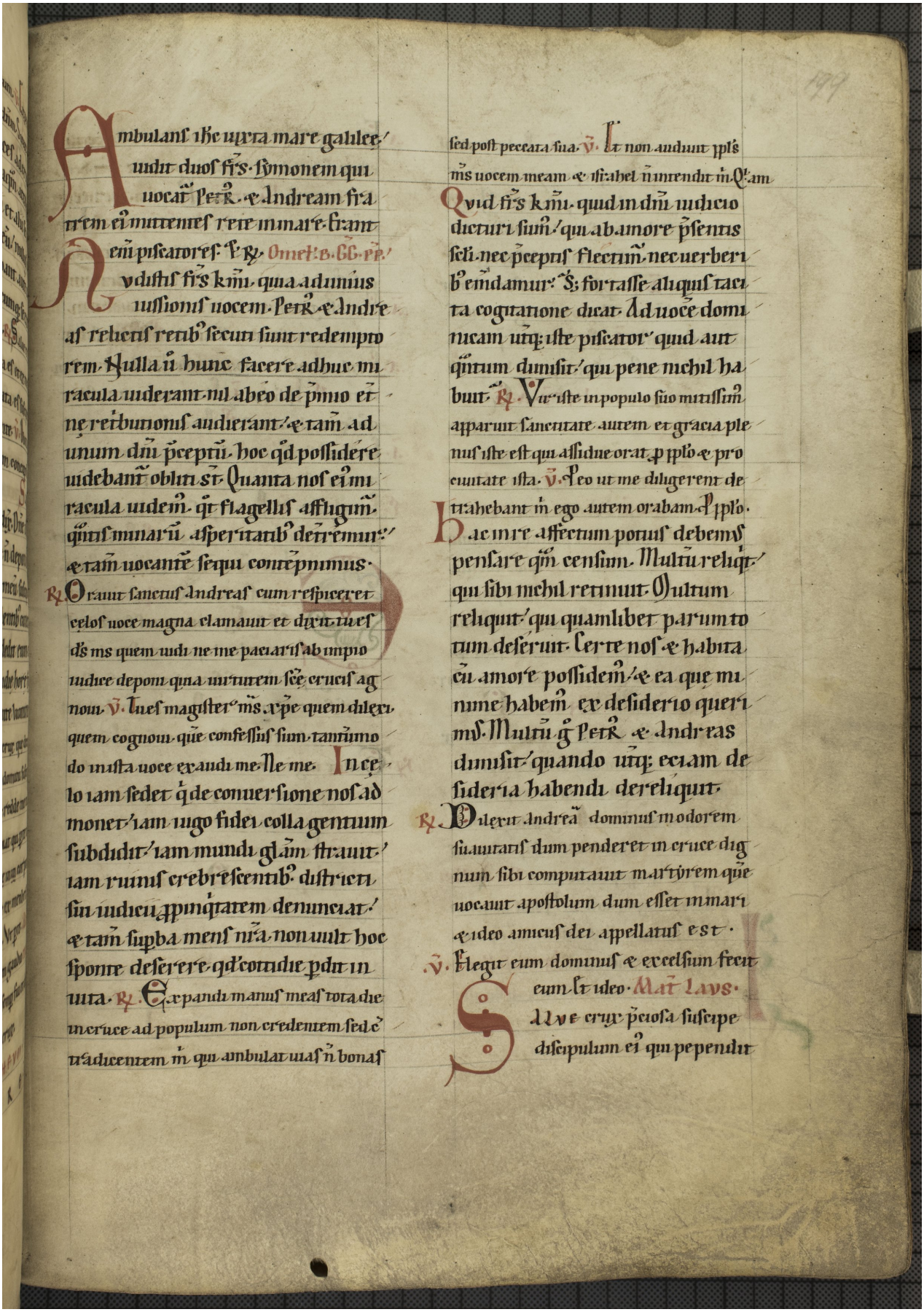

Ambulans ihe uxta mare galilee/
uidit duos fr̃s. symonem qui
uocat̃ petr̃. e. andream fra
trem eĩ mittentes rete in mare. erant
enĩ piscatores. ℣ ℟. Omet. B. GG. PP.
Vdistis fr̃s kr̃i. qua a domino
iussionis uocem. petr̃. e. andre
as relictis retib̃ secuti sunt redempto
rem. Nulla ũ hunc facere adhuc mi
racula uiderant. nil abeo de pmio et
ne retributionis audierant/ e. tam̃ ad
unum dni pceptũ. hoc qd possidere
uidebant̃ obliti st̃. Quanta nos eĩ mi
racula uidem̃. qr flagellis affligim̃
qntis minarũ asperitatib̃ deterremur/
e. tam̃ uocant̃ sequi contẽpnimus.
℟. Orant sanctus andreas cum respiceret
celos uoce magna clamauit et dixit. ues
ds ms quem uidi ne me paciaris ab impio
iudice deponi qua iniuriam sce cruci ag
noui. ℣. Ues magister ms. a pe quem dilexi
quem cognoui. que confessus sum. tantumo
do iusta uoce exaudi me. Ne me
Incepto iam sedet q de conuersione nos ad
monet/ iam iugo fidei colla gentium
subdidit/ iam mundi gl̃am fraui/
iam ruinis crebrescentib̃ districti
sui iudicii appinqtatem denunciat/
e. tam̃ supba mens nr̃a non uult hoc
sponte deserere qd cotidie pdit in
uita. ℟. Expandi manus meas tota die
in cruce ad populum non credentem sed c̃
tradicentem in qui ambulat uias n̄ bonas
sed post peccata sua. ℣. Et non audiuit ppls
ms uocem meam. e. israhel n̄ intendit in Qm.
Quid fr̃s kr̃i. quid in dni iudicio
dicturi sum̃/ qui ab amore pseuis
scli. nec pceptis flectim̃ nec uerberi
b̃ emdamur. S; fortasse aliquis taci
ta cogitatione dicat. Ad uocẽ domi
nicam utq; iste piscator/ quid aut
qntum dimisit/ qui pene nichil ha
buit. ℟. Vir iste in populo suo mirissim̃
apparuit sanctitate autem et gracia ple
nus iste est qui assidue orat p ppl̃o. e. pro
cunitate ista. ℣. Peo ut me diligerent de
trahebant in ego autem orabam. p ppl̃o.
Hac in re affectum potius debemus
pensare qm̃ censum. Multũ reliqt/
qui sibi nichil retinuit. Multum
reliquit/ qui quamlibet parum to
tum deseruit. Certe nos. e. habita
cũ amore possidem̃/ e. ea que mi
nime habem̃ ex desiderio queri
mus. Multũ q̃ petr̃. e. andreas
dimisit/ quando utq; eciam de
sideria habendi dereliquit.
℟. Dilexit andreã dominus modorem
suauitatis dum penderet in cruce dig
num sibi computauit martyrem que
uocauit apostolum dum esset in mari
e. ideo amicus dei appellatus est.
℣. Elegit eum dominus e. excelsum fecit
eum. Et ideo. Mat̃ laus.
Aue crux pciosa suscipe
discipulum eĩ qui pependit